

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראיה
מקרא- key:	

מנחות-המנחות והנסכים		Talmud Navigator												
מנחות-המנחות והנסכים	מנחות-המנחות והנסכים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ובעל מום היכא איקרי טמא?													⚡	קא.
(ויקרא כ"ז) ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה' - בבעלי מומין שנפדו הכתוב מדבר		דתניא:											⚡	קא.
אתה אומר: בבעלי מומין שנפדו, או אינו אלא בבהמה טמאה ממש?													⚡	קא.
כשהוא אומר: (ויקרא כ"ז) ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך - הרי בהמה טמאה אמורה, הא מה אני מקיים ואם כל בהמה טמאה? בבעלי מומין שנפדו הכתוב מדבר													⚡	קא.
יכול יפדו על מום עובר?													⚡	קא.
ת"ל: אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה', מי שאינה קריבה לה' כל עיקר, יצתה זו שאינה קריבה היום וקריבה למחר.													⚡	קא.
העופות והעצים והלבונה וכלי שרת שנטמאו - אין להן פדיון, שלא נאמר פדיון אלא בבהמה		מותיב רב הונא בר מנחם:											⚡	קא.
בשלמא עופות קדושת הגוף נינהו, ולא נאמר אלא בבהמה, אלא עצים ולבונה וכלי שרת ליפרקן אלא לאו משום דטהורין בעלמא אין נפדוין, והני נמי אע"ג דנטמאו כטהורים דמו, דעצים ולבונה לאו בני אשוויי אוכלא נינהו אלא חיבת הקודש משהו להו אוכלא, דעצים כמה דלא משפי להו לגזירין לא מיתכשרי, לבונה נמי כמה דלא קידשה בכלי שרת לא מיתכשרה, כלי שרת נמי הואיל ואית להו טהרה													⚡	קא.
לא, לעולם אימא לך: טהורין בעלמא נפדוין, והני משום דלא שכיחי הוא.													!	קא.
בשלמא לבונה וכלי שרת לא שכיחי, אלא עצים מישכח שכיחי													⚡	קא.
עצים נמי													!	קא.
כל עץ שנמצא בו תולעת פסול לגבי מזבח		כיון דאמר מר:											⚡	קא.
הילכך לא שכיחי.													!	קא.
אי שמיעא ליה לשמואל הא דתניא:		רב פפא:											⚡	קא.
המתפס תמימים לבדק הבית - אין פודין אותן אלא למזבח, שכל הראוי למזבח אינו יוצא מידי מזבח לעולם, ואע"ג דקדושת דמים נינהו - אין נפדוין הואיל וטהורים הם		[תניא]											⚡	קא.
הוה הדר ביה.													⚡	קא.
ולא היא, שמיעא ליה ולא הדר ביה, לאו אמרת התם: כיון דלא שכיחי לא מיפרקי? הכא נמי כיון דשכיחי מומין דפסלי בבהמה, דאפי' בדוקין שבעין נמי פסלי, הילכך לא שכיחי.													⚡	קא.
טמאין נפדוין, טהורין אין נפדוין.		רב כהנא:											⚡	קא.
טמאין נפדוין, טהורין אין נפדוין.		וכן א"ר אושעיא:											⚡	קא.
אפי' טהורין נפדוין.		איכא דאמרי, א"ר אושעיא:											⚡	קא.
כולן - טמאין נפדוין, טהורין אין נפדוין, חוץ מעשירית האיפה של מנחת חוטא, שהרי אמרה תורה: מחטאתו על חטאתו.		רבי אלעזר											⚡	קא.
שמעתי, פיגל במנחה לרבי שמעון אינו מטמא טומאת אוכלין		רבי אושעיא:											⚡	קא.
הערלה, וכלאי הכרם, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וצפורי מצורע, ופטר חמור, ובשר בחלב - כולם מטמאין טומאת אוכלין		דתנן: [ת"ק]											⚡	קא.
כולן אין מטמאין טומאת אוכלין		רבי שמעון:											⚡	קא.
בבשר בחלב שמטמא טומאת אוכלין, הואיל והיתה לו שעת הכושר		ומודה רבי שמעון:											⚡	קא.
מאי טעמא דר"ש? מכל האוכל אשר יאכל, אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל, אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים, אינו קרוי אוכל		ואמר רב אסי אמר ר' יוחנן:											⚡	קא.
והא פיגל במנחה נמי אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים הוא.													⚡	קא.
אי הכי, בשר בחלב נמי תיפוק ליה דאוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים הוא													⚡	קא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-המנחות והנסכים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בשר בחלב אסור באכילה ומותר בהנאה, שנאמר: כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא חבשל - גדי בחלב אמו, ולהלן הוא אומר: ואנשי קודש תהיון לי ובשר בשדה טריפה לא תאכלו, מה להלן אסור באכילה ומותר בהנאה, אף כאן אסור באכילה ומותר בהנאה	דתניא, ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש:									♣	◇	קא:
חדא ועוד קאמר, חדא, דאכל שאתה יכול להאכילו לאחרים הוא ועוד, לדידיה נמי היתה לו שעת הכושר.										!	◇	קא:
יש נותר שהוא מטמא טומאת אוכלין, ויש נותר שאינו מטמא טומאת אוכלין, כיצד? לן לפני זריקה - אינו מטמא טומאת אוכלין, לאחר זריקה - מטמא טומאת אוכלין, ופיגול בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים - אינו מטמא טומאת אוכלין, פיגול במנחה - מטמא טומאת אוכלין	מיתיבי, רבי שמעון:									♣	◇	קא:
לא קשיא: כאן שהיתה לה שעת הכושר, כאן שלא היתה לה שעת הכושר.										!	◇	קא:
היכי דמי דלא היתה לה שעת הכושר?										^		קא:
דאקדשינהו במחובר										!	◇	קא:
ולפרקנהו										♣	◇	קא:
הניחא להך לישנא דאמר רבי אושעיא: טמאין נפדין, טהורין אין נפדין - שפיר, אלא להך לישנא דאמר: אפילו טהורין נפדין, לפרקנהו										♣	◇	קא:
השתא מהא לא פריק.										!	◇	קא:
וכיון דאי בעי פריק ליה, שמעי ליה לרבי שמעון דאמר: כל העומד לפדות כפדוי דמי										♣	◇	קא:
פרה מטמאה טומאת אוכלין הואיל והיתה לה שעת הכושר	דתניא, רבי שמעון:									♣	◇	קא:
פרה נפדית על גב מערכתה	ואמר ריש לקיש, אומר היה רבי שמעון:									♣		קא:
הכי השתא, בשלמא פרה עומדת לפדות היא, שאם מצא אחרת נאה הימנה מצוה לפדותה, אלא הני מנחות מצוה לפדותה?										!	◇	קא:
והא לן לפני זריקה דמצוה למיזריקה, ואי בעי זרק, וקתני דאין מטמא טומאת אוכלין										♣	◇	קא:
הכא במאי עסקינן - שלא היתה שהות ביום למיזריקה.										!	◇	קא:
אבל היתה לו שהות ביום מאי? מטמא טומאת אוכלין, אדתני: לן לאחר זריקה מטמא טומאת אוכלין, ליפלוג בדיויה: במה דברים אמורים - שלא היתה לו שהות ביום, אבל היתה לו שהות ביום - מטמא טומאת אוכלין										♣	◇	קא:
הכי נמי קאמר: לן קודם שיראה לזריקה - אינו מטמא טומאת אוכלין, לאחר שיראה לזריקה - מטמא טומאת אוכלין.										!	◇	קא:
והא פיגל בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים מצוה למיזריקה, ואי בעי זרק, וקתני דאינו מטמא טומאת אוכלין, מאי לאו דפיגל בזריקה										♣	◇	קא: